

การพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพของพนักงาน
รักษาความปลอดภัยตามหลักพุทธจิตวิทยา
A Development of Training Program for Strengthening
Professional Competency of Security Employees Based on
Buddhist Psychology

ณัฐกร วัชรสินธุ์^๑
Natagorn Watcharasin^๑

Received: October 15, 2019 Revised: March 19, 2020
Accepted: March 21, 2020

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือเพื่อศึกษาผลการพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมการเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพของพนักงานรักษาความปลอดภัยตามหลักพุทธจิตวิทยา ใช้วิธีวิจัยแบบกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่างได้แก่ พนักงานรักษาความปลอดภัยของบริษัท รักษาความปลอดภัย สิงโต อัลบิโน จำกัด ขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม G*Power ได้จำนวน ๖๐ คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ ๓๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง แบบประเมินความเข้าใจเรื่องการปฏิบัติตามหลักเบญจศีล แบบประเมินสมรรถนะตามหลักภavana ๔ และชุดโปรแกรม จำนวน ๑๐ กิจกรรม ใช้เวลาในการอบรม ๓ วัน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติ t-test และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาและสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย มีผลการศึกษาวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยการเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนทดลองและสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕ และกลุ่มทดลองมีความคงทนของระดับสมรรถนะในระดับดีหลังการติดตามหลังการทดลอง ๑ เดือน

คำสำคัญ : พนักงานรักษาความปลอดภัย, สมรรถนะวิชาชีพ, หลักพุทธจิตวิทยา

^๑ บริษัท รักษาความปลอดภัย สิงโต อัลบิโน จำกัด ๗๙/๙๓ นวมินทร์ ๘๖ ถนนนวมินทร์ แขวงรามอินทรา เขต คันนายาว กรุงเทพฯ ๑๐๒๓๐ Singto Albino Security Guard Company Limited. 79/93 Nawamin 86, Nawamin road, Ramindha sub-district, Kanayao district, Bangkok, Thailand. 10230 Email: pzsingto@yahoo.com โทร. ๐๙๑ ๐๐๙ ๔๐๕๘

Abstract

This quasi-experimental research aimed to study the effects of a development of training program for strengthening professional competency of security employees based on Buddhist psychology. The 60 samples, using the G*Power program were divided into 2 groups of 30 peoples in an experimental and a control group. The research tools were a semi-structured interview, the observance of 5 precepts comprehension assessment, 4 aspects of competency assessment and program with 10 activities for 3 days. The data were analyzed by T-test, content analysis and analytic induction. The research revealed that the average score of strengthening professional competency in the experimental group was higher than before the experiment and was higher than control group at statistical significant level of 05. and the experimental group had competency retention at good level after 1 month follow-up.

Keywords: Security employee, Professional competency, Buddhist psychology

๑. บทนำ

ในปัจจุบันองค์กรต่าง ๆ มีการว่าจ้างบริษัทรักษาความปลอดภัยเพื่อใหช่วยดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนกันอย่างแพร่หลาย บริษัทเอกชนซึ่งประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยมีบทบาทมากขึ้นและเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ประเทศไทยมีบริษัทรักษาความปลอดภัยกว่า ๔,๐๐๐ แห่งมีพนักงานรักษาความปลอดภัยกว่า ๔๐๐,๐๐๐ คน และมีอัตราการเติบโตทางธุรกิจร้อยละ ๑๕-๒๐ ต่อปี^๒ สถิติการเกิดอาชญากรรมทั่วประเทศจำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงคดีอาญาในรอบ ๕ ปี ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒ (ไตรมาสแรก)^๓

คดีอาญา	รวม	เปลี่ยนแปลง(%)
๒๕๕๘	๓๕๒,๖๐๓	-๑๙.๐๒
๒๕๕๙	๓๑๕,๑๓๖	๓๖.๕๔
๒๕๖๐	๓๕๕,๗๗๐	๑๒.๘๙
๒๕๖๑	๔๒๕,๒๑๖	๑๙.๕๒

^๒วรรณโชค ไชยสะอาด, จักรเพียรปรภ. เมื่อวุฒิการศึกษาสำคัญกว่าประสบการณ์ชีวิต, [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <https://www.posttoday.com/politic/report/425934> [๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒].

^๓ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, สถิติอาชญากรรม จำนวนและการเปลี่ยนแปลงคดีอาญารอบ ๕ ปี. [ออนไลน์] แหล่งที่มา: http://social.nesdb.go.th/socialstat/StatReport_FullScreen.aspx?reportid=1299&template=2R2C&yeartype=M&subcatid=45 [๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒].

คดีอาญา	รวม	เปลี่ยนแปลง(%)
๒๕๖๒ (q1)	๑๐๒,๐๕๒	๕.๐๖

ที่มา: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จากปัญหาอาชญากรรมที่เพิ่มขึ้น มีส่วนเกี่ยวข้องกับภาระหน้าที่ การปฏิบัติงานของพนักงานรักษาความปลอดภัย หน่วยงานภาครัฐก็พยายามแก้ไขปัญหา โดยมีการประสานความร่วมมือกันระหว่าง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สมาคม และ บริษัทรักษาความปลอดภัยตลอดมา เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ ได้กำหนดหลักสูตรฝึกอบรมพนักงานรักษาความปลอดภัยขึ้น^๔ และต่อมาได้มีการออกใบอนุญาตจัดตั้งสถานฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย ให้กับเอกชนหลายแห่ง แต่ผลปรากฏว่าวิธีการฝึกอบรมยังคงมุ่งเน้นในเรื่องความรู้ ทักษะเพื่อการปฏิบัติงาน ยังขาดการออกแบบพัฒนาพนักงานด้านจิตใจ และยังไม่มีการพัฒนาพนักงานรักษาความปลอดภัยอย่างต่อเนื่องจริงจัง การพัฒนาทรัพยากรบุคคลตามนโยบายประเทศไทย ๔.๐ จะเน้นการพัฒนาผู้ปฏิบัติงานให้มี คุณธรรม จริยธรรม มีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมรอบด้าน ตลอดจนเป็น

^๔ ระเบียบคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยว่าด้วย การกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย, มติการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๐, วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐.

คนเก่งที่มี ทักษะ ความรู้ ความสามารถ และ พัฒนาตนเองต่อเนื่องตลอดชีวิต^๕

จากปัญหาที่ได้นำเสนอข้างต้นจะ เห็นได้ว่า การเสริมสร้างสมรรถนะของ พนักงานรักษาความปลอดภัยมีความสำคัญ อย่างยิ่ง เนื่องจาก ธุรกิจรักษาความปลอดภัย มีความเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับความปลอดภัยใน ชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของประชาชน และมี ผลต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม จึงสมควร กำหนดเป็นกฎหมาย เพื่อยกระดับมาตรฐาน ของธุรกิจ และเสริมสร้างศักยภาพพนักงาน รักษาความปลอดภัย อันจะเป็นประโยชน์แก่ ผู้ใช้บริการและรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ของสังคม^๖

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยในฐานะ ผู้บริหารในองค์กรธุรกิจรักษาความปลอดภัย ชื่นนำและมีประสบการณ์ในจัดทำหลักสูตร การอบรมพนักงานรักษาความปลอดภัยมา นาน ได้พบว่า สภาพปัญหาและอุปสรรคด้าน สมรรถนะวิชาชีพของพนักงานรักษาความ ปลอดภัยเกิดขึ้นจากองค์ประกอบของปัจจัย สิ่งแวดล้อมภายนอกได้แก่ ๑) เศรษฐกิจ ๒) สังคม ๓) สภาพแวดล้อม และปัจจัย สิ่งแวดล้อมภายในได้แก่ ๑) ระดับการศึกษา ๒) โอกาสการพัฒนาตน ๓) วินัยการทำงาน ๔) หลักคิดในการวางแผนชีวิต ๕) การพัฒนา ภายนอกและภายในจิตใจ และ กระบวนการ วิธีการฝึกอบรมพนักงานรักษาความปลอดภัย ที่เป็นอยู่มุ่งให้การให้ความรู้ สร้างทักษะเพื่อให้

ปฏิบัติงานได้ ซึ่งยังขาดการพัฒนาด้านจิตใจ และพบว่ายังมีงานวิจัยและโปรแกรมหรือ หลักสูตรที่น่าหลักธรรมทางพุทธศาสนา มา ประกอบในการฝึกอบรมและพัฒนาพนักงาน รักษาความปลอดภัยอย่างเป็นระบบมีส่วน น้อย ผู้วิจัยจึงได้ประยุกต์หลักเบญจศีล คือ ข้อประพฤติปฏิบัติสำหรับควบคุมกายและ วาจาให้ตั้งอยู่ในความดีงาม แบ่งเป็นประเภท ของเบญจศีลได้ ๕ ประเภท คือ เว้นจากการ ฆ่าสัตว์มีชีวิต, เว้นจากการถือเอาสิ่งของที่ เจ้าของไม่ได้ให้, เว้นจากการประพฤติผิดใน กาม , เว้นจากการพูดเท็จ และเว้นจากการดื่ม น้ำเมา สุราเมรัย อันเป็นที่ตั้งแห่งความ ประมาท และอานิสงส์ของบุคคลผู้มีศีล สมบูรณ์ด้วยศีลในโลกนี้ ย่อมมีโภคทรัพย์ ย่อม แก้วกล้า ไม่แก้อะเหิน ย่อมไม่หลงลืมสติ หลังจากตายแล้ว ย่อมไปเกิดในสุคติโลก สวรรค์^๗ และหลักเบญจธรรม^๘ คือ ข้อ ประพฤติปฏิบัติที่มีความงามเป็นข้อปฏิบัติ พิเศษที่ยิ่งขึ้นไปกว่าศีล ซึ่งจะทำให้มนุษย์เป็น คนดี มีคุณธรรม มีกาย วาจา ใจ ที่สะอาด งดงาม มี ๕ ประการ คือ ความเมตตากรุณา, การเลี้ยงชีพโดยชอบ, ความสำรวมในกาม,

^๗ ที. ปา. (ไทย) ๑๑/๓๑๖/๓๐๕., สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส, เบญจศีล-เบญจธรรม, พิมพ์ครั้งที่ ๓ (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕), หน้า ๒๙.

^๘ พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม, พิมพ์ครั้งที่ ๑๐, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาราชวิทยาลัย, ๒๕๔๖), หน้า ๑๙๕-๑๙๖.

^๕ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒, หมวดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนา พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔, หน้า ๑๐.

^๖ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๙.

พูดความจริง และความระลึกรู้สึกตัวอยู่เสมอ
อันมีลักษณะคล้ายกันกับเบญจศีลหรือศีล ๕^๙ มา
ออกแบบโปรแกรมอบรมเพื่อเสริมสร้าง
สมรรถนะและใช้สร้างตัวชี้วัดการเสริมสร้าง
สมรรถนะภายใต้กรอบหลักภาวนา ๔ ได้แก่
สมรรถนะทางกาย สมรรถนะทางศีล
สมรรถนะทางจิตใจ และสมรรถนะทางปัญญา^{๑๐}
บูรณาการกับหลักจิตวิทยา ได้แก่ จาก
ทฤษฎีของแมคเคลแลนด์ (McClelland)^{๑๑}
กล่าวว่า สมรรถนะคือบุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่
ภายในของแต่ละคน ซึ่งสามารถผลักดันให้
บุคคลนั้นสร้างผลการปฏิบัติที่ดีหรือตาม
เกณฑ์ที่กำหนด และ แนวคิดพัฒนาตนของ
คาร์ล โรสเจอร์ (Carl Roger)^{๑๒} กล่าวว่า
บุคคลแต่ละคนเกิดมาพร้อมกับธรรมชาติด้าน

^๙ ที. ปา. (ไทย) ๑๑/๓๑๖/๓๐๕., พระ
ราชธรรมนิเทศ (ระแบบ จิตตญาณโณ), นิเทศธรรม,
พิมพ์ครั้งที่ ๑, (กรุงเทพมหานคร: อีรพงษ์การ
พิมพ์, ๒๕๓๗), หน้า ๓๗.

^{๑๐} ชู.ธ. (ไทย) ๒๕/๓๒๑/๑๑๓., พระ
พรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), “พจนานุกรม
พุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม”, พิมพ์ครั้งที่
๑๐, (กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย, ๒๕๔๖), หน้า ๗๐.

^{๑๑} David, C. McClelland., “Testing
for Competency Rather Than
Intelligence”, American Psychologists,
Vol.17 No.7 (1973): 5.

^{๑๒} Rogers, C. R., Toward a modern
approach to values: The valuing
approach in the mature person, *Journal
of Abnormal and Social Psychology*,
(1964), P. 68, pp. 160-167.

บวก มีคุณความดี มีความสามารถ และมี
แรงจูงใจภายในที่จะพัฒนาตนเองไปข้างหน้า
สู่การเป็นผู้ที่ทำงานต่าง ๆ ได้เต็มศักยภาพด้วย
ตนเอง และยังได้กล่าวถึงวิธีการที่สำคัญทาง
จิตวิทยาเพื่อพัฒนาตนโดยเห็นว่าในการ
พัฒนาตนจะต้องสร้างกระบวนการการเรียนรู้
และยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ดังนั้น บทความวิจัยนี้ได้นำเสนอผล
ของการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะ
วิชาชีพของพนักงานรักษาความปลอดภัยตาม
หลักพุทธจิตวิทยา โดยบูรณาการหลักธรรมทาง
พระพุทธศาสนาและหลักจิตวิทยาควบคู่กับ
พัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของพนักงานรักษา
ความปลอดภัย จัดทำเป็นโปรแกรมฝึกอบรม
เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะสำหรับพนักงาน
รักษาความปลอดภัย เพื่อนำไปใช้ประพฤติ
ปฏิบัติให้มีคุณธรรมควบคู่กับสมรรถนะทาง
วิชาชีพต่อไป

๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย
เรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อ
เสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพของพนักงาน
รักษาความปลอดภัยตามหลักพุทธจิตวิทยา”
สำหรับวัตถุประสงค์ที่เสนอในบทความนี้เพื่อ
ศึกษาผลการพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมการ
เสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพของพนักงาน
รักษาความปลอดภัยตามหลักพุทธจิตวิทยา

๓. วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีวิจัยแบบกึ่ง
ทดลอง (Quasi-Experimental Research)
มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เพื่อการสร้างโปรแกรมฝึกอบรมการ เสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพของพนักงาน รักษาความปลอดภัยตามหลักพุทธจิตวิทยา

๑) ศึกษาสภาพปัญหา อุปสรรคและ
สมรรถนะในการปฏิบัติงานของพนักงานรักษา
ความปลอดภัยและสมรรถนะที่พึงประสงค์
ของพนักงานรักษาความปลอดภัย จากผู้ให้
ข้อมูลสำคัญด้วยการสัมภาษณ์บุคคล ๒ กลุ่ม
คือเจ้าของกิจการรักษาความปลอดภัย ๖ คน
และ ผู้จัดการของกิจการ ๓๐ คน

๒) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่
เกี่ยวข้องกับการบูรณาการหลักธรรม ได้แก่
หลักเบญจศีล หลักเบญจธรรม และหลักภาวนา
๔ กับหลักการทางจิตวิทยาได้แก่ คุณลักษณะ
และสมรรถนะของพนักงานรักษาความ
ปลอดภัย จากทฤษฎีของแมคเคลแลนด์
(McClelland) และ พัฒนาการของคาร์ล โรส
เจอร์ (Carl Roger) มาใช้ในแนวทางการ
เสริมสร้างสมรรถนะของพนักงานรักษาความ
ปลอดภัย

จากข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ
นำข้อมูลมาสังเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นกรอบ
มโนทัศน์ในการร่างชุดโปรแกรมเสริมสร้าง
สมรรถนะของพนักงานรักษาความปลอดภัย

ขั้นตอนที่ ๒ การพัฒนาโปรแกรม ฝึกอบรมการเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพ ของพนักงานรักษาความปลอดภัยตามหลัก พุทธจิตวิทยา

๑) โครงสร้างของโปรแกรมฝึกอบรม
สำหรับฝึกอบรม ๓ วัน มีองค์ประกอบได้แก่
ชื่อกิจกรรม แนวคิด และ หลักการ
วัตถุประสงค์ ขั้นตอนกิจกรรม ผลที่คาดว่าจะ

ได้รับ สื่อการอบรม เวลาที่ใช้ และ การ
ประเมินผล มีจำนวน ๑๐ กิจกรรมดังนี้

กิจกรรมที่ ๑ ปฐมนิเทศ

กิจกรรมที่ ๒ รู้จักหน้าที่รู้จักธรรมะ

กิจกรรมที่ ๓ แสวงหาสิ่งดี

กิจกรรมที่ ๔ ศีลธรรมนำความรู้

กิจกรรมที่ ๕ สร้างความสุขด้วย

รอยยิ้ม

กิจกรรมที่ ๖ ทำดีได้ดีมีที่ไหน

กิจกรรมที่ ๗ สติมาปัญญาเกิด

กิจกรรมที่ ๘ รู้จักคิดชีวิตเปลี่ยน

กิจกรรมที่ ๙ สายใยรัก

กิจกรรมที่ ๑๐ ปัจฉิมนิเทศ

๒) กระบวนการของกิจกรรม มี๒

ขั้นตอน ได้แก่ (๑) วิธีการในการฝึกอบรม
ภายในห้องอบรม มีขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำ ขั้น
กิจกรรม ขั้นสะท้อน ขั้นสรุป และ (๒) วิธีการ
อบรมภาคสนามตามฐานกิจกรรม มี
สถานการณ์จำลอง การเรียนรู้จากเอกสารใบ
ความรู้ ใบงานการมีส่วนร่วมทำกิจกรรม และ
การฝึกฝนปฏิบัติจริง

ขั้นตอนที่ ๓ การหาคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑) นำชุดร่างโปรแกรมนำเสนอใน
การประชุมวิพากษ์ความเป็นไปได้และความ
เหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย
ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา ผู้เชี่ยวชาญด้าน
พระพุทธศาสนา ผู้เชี่ยวชาญ ด้านวัดและ
ประเมินผล ผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการ
ฝึกอบรมด้านสมรรถนะของพนักงานรักษา
ความปลอดภัย เพื่อพิจารณาเนื้อหา ในแต่ละ
กิจกรรมมีความถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม ใน
การฝึกอบรมและปรับปรุงแก้ไขตามมติที่
ประชุม

๒) หาค่าความตรง (Validity) ของโปรแกรมฝึกอบรม โดยนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ๗ คน

๓) นำชุดโปรแกรมที่ผ่านการไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง (try-out) เป็นการฝึกอบรมกลุ่มเล็กจำนวน ๑๒ คน ใช้การอบรม ๑๘ ชั่วโมง ได้นำผลจากการประเมินเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และได้ทำการปรับปรุงตามคำแนะนำ แล้ว ได้ชุดฝึกอบรมฉบับสมบูรณ์สำหรับการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

๔) หาค่าความเที่ยง (Reliability) และ ค่า อำนาจ จำแนกรายข้อ (Discrimination) ผู้วิจัยนำแบบวัดไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน ๓๐ ฉบับจากนั้นได้ทำการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค ดังนี้

(๑) แบบวัดสมรรถนะตามหลักภาวนา ๔ จำนวน ๓๐ ข้อ โดยนำแบบวัดที่ผ่านการปรับปรุงครั้งที่ ๒ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน ๓๐ ฉบับ นำผลที่ได้มาหาค่าอำนาจจำแนกและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนของข้อคำถามในแบบวัด (Corrected Item-total correlation : CITC) โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกคือ ๑) ข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่าค่า critical r ($r=.24$, $df =28$, $p\text{-value}<.05$) ๒) การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกระหว่างกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกแต่ละข้อจะต้องมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ซึ่งผลพบว่าแบบวัดมี

จำนวนที่ผ่านเกณฑ์ทุกข้อทั้ง ๓๐ ข้อ ด้านกายภาวนามี ๗ ข้อ ด้านสติภาวนามี ๗ ข้อ ด้านจิตตภาวนามี ๑๐ ข้อ ด้านปัญญาภาวนามี ๖ ข้อ โดยมีค่า CITC รายข้ออยู่ระหว่าง .๒๘๒ - .๕๐๘ และวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคทั้งฉบับเท่ากับ .๕๗๘

(๒) แบบประเมินความเข้าใจเรื่องการปฏิบัติตามหลักเบญจศีล ค่าอำนาจจำแนกและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนของข้อคำถามในแบบวัด (Corrected Item-total correlation: CITC) โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกคือ ๑) ข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่าค่า critical r ($r=.๒๔$, $df =๒๘$, $p\text{-value}<.๐๕$) ๒) การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกระหว่างกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกแต่ละข้อจะต้องมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ซึ่งผลพบว่าแบบวัดมีจำนวนที่ผ่านเกณฑ์ทุกข้อทั้ง ๔๕ ข้อ ด้านปาณาติปาตาเวรมณีมีจำนวน ๙ ข้อด้านอนินนาทานาเวรมณี จำนวน ๙ ข้อ ด้านกาเมสุมิจฉาจาราเวรมณี จำนวน ๙ ข้อด้านมุสวาทาเวรมณี จำนวน ๙ ข้อด้านสุราเมรัยมีชขปมาทัญฐานาเวรมณี จำนวน ๙ ข้อ โดยมีค่า CITC รายข้ออยู่ระหว่าง .๒๔๗ - .๕๐๓

ขั้นตอนที่ ๔ การทดลองใช้โปรแกรมฝึกอบรมการเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพของพนักงานรักษาความปลอดภัยตามหลักพุทธจิตวิทยา

๑) การออกแบบการวิจัยแบบกึ่งทดลอง โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พนักงานรักษาความปลอดภัยของ บริษัทรักษาความปลอดภัยสิงโต อัลปิโน จำกัด มีวิธีการคัดเลือกโดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง ๑๐๐ คน ผู้วิจัยได้ให้ทำแบบประเมินก่อนการทดลอง (Pre-test) นำผลคะแนนมาจัดเรียงลำดับและคัดเหลือ ๖๐ คนด้วยวิธีการจับคู่ (Matching) ของผลคะแนนที่เท่ากันหรือใกล้เคียงที่สุด แล้วแบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน ๓๐ คน และกลุ่มควบคุมจำนวน ๓๐ คน คำนวณโดยใช้ G*Power หาค่าขนาดอิทธิพล (Effect size) ที่ ๐.๕ ค่าอัลฟา (Alpha) ที่ ๐.๐๕ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) ที่ ๖๐ คน เข้าอบรมเป็นเวลา ๓ วัน ตามโปรแกรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

๒) การเปรียบเทียบผลก่อนและหลังการฝึกอบรมของกลุ่มทดลองและผลระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมและการติดตามผลวัดความคงทนหลังจากทดลอง ๑ เดือน ด้วยการวิเคราะห์เชิงปริมาณด้วยสถิติ t-test และวิเคราะห์เชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาและสร้างข้อสรุป

๔. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

๔.๑ แนวคิด ทฤษฎีที่นำมาใช้เสริมสร้างสมรรถนะของพนักงานรักษาความปลอดภัยพบว่า หลักการทางจิตวิทยาได้แก่คุณลักษณะและสมรรถนะของพนักงานรักษาความปลอดภัยจากทฤษฎีของแมคเคลแลนด์ (McClelland) และ พัฒนาการของ คาร์ล โรเจอร์ (Carl Roger) และใช้หลักธรรมได้แก่

หลักเบญจศีล^{๑๓} หลักเบญจธรรม^{๑๔} และหลักภavana ๕^{๑๕}

๔.๒ องค์ประกอบของโปรแกรมฝึกอบรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพของพนักงานรักษาความปลอดภัยตามหลักพุทธจิตวิทยา จากการบูรณาการองค์ความรู้ด้านสมรรถนะวิชาชีพของพนักงานรักษาความปลอดภัย หลักการทางพุทธศาสนา และแนวคิดทางจิตวิทยา สร้างโปรแกรมฝึกอบรมที่เป็นกระบวนการและยึดผู้เข้าอบรมเป็นศูนย์กลาง โปรแกรมฝึกอบรมมีองค์ประกอบ ได้แก่ ๑) ชื่อกิจกรรม ๒) แนวคิดและหลักการ ๓) วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ๔) ขั้นตอนกิจกรรม ๕) ผลที่คาดว่าจะได้รับ ๖) สื่อและอุปกรณ์ ๗) เวลาที่ใช้ ๘) การประเมินผล ประกอบด้วย ๑๐ กิจกรรมใช้เวลาในการอบรม ๒๔ ชั่วโมง ๓ วัน มีกิจกรรมภายในห้องบรรยาย และกิจกรรมภาคสนามตามฐานปฏิบัติการ มีขั้นตอนกิจกรรมได้แก่ ขั้นนำ ขั้นกิจกรรม ขั้น

^{๑๓} ที. ปา. (ไทย) ๑๑/๓๑๖/๓๐๕., พระราชธรรมนิเทศ (ระแบบ ฐิตญาโณ), นิเทศธรรม, พิมพ์ครั้งที่ ๑, (กรุงเทพมหานคร : ธีรพงษ์การพิมพ์, ๒๕๓๗), หน้า ๓๗.

^{๑๔} พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม, พิมพ์ครั้งที่ ๑๐, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๗), หน้า ๑๔๕-๑๔๖.

^{๑๕} ข.ธ. (ไทย) ๒๕/๓๒๑/๑๑๓., พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), “พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม”, พิมพ์ครั้งที่ ๑๐, (กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๖), หน้า ๗๐.

สะท้อน ขึ้นสรุป มีการจำลองสถานการณ์จากประสบการณ์ในการทำงานที่เกิดขึ้นจริง ทุกกิจกรรมมีข้อหลักธรรมทางพุทธศาสนา มีการฝึกฝนอบรมจิตใจสร้างสติ ด้วยวิธีการฝึกสมาธิ และสวดมนต์ภาวนา

๔.๓ ผลการประเมินโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพของพนักงานรักษาความปลอดภัยตามหลักพุทธจิตวิทยา พบว่า ๑) คะแนนเฉลี่ยการเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพของพนักงานรักษาความปลอดภัย หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕ ๒) คะแนนเฉลี่ยการเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพของพนักงานรักษาความปลอดภัย หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕ ๓) ผลการติดตามประเมินสมรรถนะของกลุ่มทดลองหลังจากการทดลอง ๑ เดือนพบว่ามีความคงทนของระดับสมรรถนะวิชาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในระดับดี

๕. อภิปรายผล

๕.๑ จากผลการพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพของพนักงานรักษาความปลอดภัยตามหลักพุทธจิตวิทยา พบว่าจากการบูรณาการองค์ความรู้ด้านสมรรถนะวิชาชีพของพนักงานรักษาความปลอดภัย หลักการทางพุทธศาสนา และแนวคิดจิตวิทยาการพัฒนาตนได้โปรแกรมฝึกอบรมที่มีองค์ประกอบ มีขั้นตอนกิจกรรม มีการอบรมจิตใจด้วยการฝึกสมาธิ และสวดมนต์ภาวนา มีการฝึกอบรมภายในห้องบรรยาย และภาคสนามตามฐานปฏิบัติการ ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าลักษณะอาชีพของพนักงานรักษาความปลอดภัย ที่ต้องมีการ

เรียนรู้ทั้งเนื้อหา และฝึกปฏิบัติภาคสนามควบคู่กัน จะต้องเป็นการพัฒนาทั้งร่างกายและจิตใจ พร้อมทั้งให้สามารถนำไปฝึกฝนต่อด้วยตนเองได้ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ คาร์ลโรเจอร์^{๑๖} (Carl Roger) ในด้านกระบวนการสร้างโปรแกรมฝึกอบรม ที่ได้กล่าวถึงวิธีการที่สำคัญทางจิตวิทยาการพัฒนาตนว่าจะต้องสร้างให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และยึดผู้เข้าอบรมเป็นศูนย์กลาง และสอดคล้องกับพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต)^{๑๗} ด้านวิธีการฝึกอบรม ซึ่งได้ให้ความหมายการพัฒนาตามหลักการทางพุทธศาสนาไว้ว่าจะต้องมีการฝึกอบรมทั้งกายและจิตไปพร้อมกันเพื่อให้เกิดสมรรถนะเชิงพุทธที่สมบูรณ์ และ งานวิจัยของวรรณวิสา แยมัทพ์^{๑๘} ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาชุดฝึกอบรมสมรรถนะวิชาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย พบว่า สภาพปัญหาหลักของการประกอบวิชาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยได้แก่การขาดประสิทธิภาพในการ

^{๑๖} Rogers, C. R., Toward a modern approach to values: The valuing approach in the mature person, *Journal of Abnormal and Social Psychology*, (1964), P. 68, pp. 160-167.

^{๑๗} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต), *พุทธธรรม (ฉบับเดิม)*, พิมพ์ครั้งที่ ๑๑, (กรุงเทพมหานคร : ดวงแก้ว, ๒๕๔๔), หน้า ๑๕๑.

^{๑๘} วรรณวิสา แยมัทพ์, “การพัฒนาชุดฝึกอบรมสมรรถนะวิชาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย”, *ปรัชญาคุณิบัณฑิต สาขาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์*, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๕๘), หน้า ๒๒๓.

ปฏิบัติงาน การฝึกอบรมที่ยังไม่ได้มาตรฐาน ยังไม่มีชุดฝึกอบรมสมรรถนะวิชาชีพที่สามารถสร้างมาตรฐานสมรรถนะวิชาชีพเพื่อนำไปใช้ปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดีขึ้น และเป็นไปในทิศทางเดียวกับงานวิจัยของจรรยา ธรรมมา^{๑๙} ได้นำแนวคิดทฤษฎีทางตะวันตกและทางพระพุทธศาสนาบูรณาการเพื่อสร้างโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะนักการตลาดในศตวรรษที่ ๒๑ พบว่าโปรแกรมสร้างสมรรถนะนักการตลาดในศตวรรษที่ ๒๑ ตามแนวพุทธจิตวิทยา เป็นการสร้างมิติของพุทธจิตวิทยาสู่การทำงานด้านธุรกิจได้ และพบผลการวิจัยเป็นที่ยืนยันได้ว่า การนำหลักพุทธจิตวิทยาไปเสริมสร้างสมรรถนะของบุคคลให้สูงขึ้นได้ หลังจากเข้าร่วมฝึกอบรม

๕.๒ ผลการประเมินโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพของพนักงานรักษาความปลอดภัยตามหลักพุทธจิตวิทยา พบว่า (๑) พนักงานรักษาความปลอดภัยที่เข้าร่วมโปรแกรมฝึกอบรมมีสมรรถนะวิชาชีพหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕ (๒) พนักงานรักษาความปลอดภัยที่เข้าร่วมโปรแกรมฝึกอบรมมีสมรรถนะวิชาชีพหลังการฝึกอบรมสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕ (๓) ผลการติดตาม

ประเมินสมรรถนะของกลุ่มทดลองหลังจากการทดลองหนึ่งเดือนพบว่ามีความคงทนของระดับสมรรถนะวิชาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยในระดับดี ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นแบบผสานวิธี ที่มีผลการวิจัยเชิงคุณภาพสนับสนุนผลการวิจัยเชิงปริมาณ จากการได้สนทนากลุ่มหลังการทดลองกับพนักงานรักษาความปลอดภัยได้รับรู้และสังเกตเห็นถึงบรรยากาศที่ผ่อนคลาย มีความสุภาพ ทั้งการแสดงออกภายนอก และการพูดในการนำเสนอความคิดเห็น มีการบอกเล่าถึงเหตุการณ์ที่ได้นำหลักธรรมไปปฏิบัติ โดยการฝึกสวดมนต์ภาวนา และทำสมาธิก่อนนอน ด้านการปฏิบัติงาน ตระหนักในหน้าที่มีความใส่ใจมากขึ้น ความเครียดลดลง และควบคุมอารมณ์ได้ดีขึ้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าสิ่งนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงเชิงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากกระบวนการของการเข้าร่วมโปรแกรมฝึกอบรมเป็นการสนับสนุนผลวิจัยเชิงปริมาณที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้และตรงกับแนวคิดของ เรมอนต์ โนว์^{๒๐} (Noe, R.A.) ที่กล่าวว่าการถ่ายโอนความรู้ ของผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมจะประยุกต์ความรู้ และ ทักษะจากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ดีขึ้น แต่มีนักวิชาการ เช่น ฮาวเลย์ และ บาร์นาต^{๒๑} (Hawley &

^{๑๙} จรรยา ธรรมมา, กมลลาศ ภูวนาธิพงษ์ และ พระครูพิพิธปริยัติกิจ, “การพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อสร้างสมรรถนะนักการตลาดในศตวรรษที่ ๒๑ ตามแนวพุทธจิตวิทยา”, วารสาร มจร.สังคมปริทรรศน์, ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๒ (เมษายน-มิถุนายน ๒๕๖๑): ๓๓๕.

^{๒๐} Noe, R.A., *Employee Training & Development.*, (New York : McGraw-Hill, 2008), p. 45.

^{๒๑} Hawley, J. D., & Barnard, J. K., Work environment characteristics and implications for training transfer: A case study of the nuclear power industry,

Barnard) ที่ได้แย้งในมิติของพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปของผู้เข้ารับการอบรมว่าเป็นผลมาจากปัจจัยทางด้านการบริหารที่สนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากกว่า เช่น ตัวผู้บังคับบัญชา สภาพแวดล้อมในการทำงาน วัฒนธรรมองค์กร และเพื่อนร่วมงาน

จากผลการวิจัยการพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพของพนักงานรักษาความปลอดภัยตามหลักพุทธจิตวิทยาเกิดจากการบูรณาการด้านสมรรถนะวิชาชีพ หลักการทางพุทธศาสนาและหลักจิตวิทยาในการสร้างกิจกรรมเป็นกระบวนการอบรมและการฝึกฝนอบรมจิตใจด้วยการฝึกสมาธิและสวดมนต์ภาวนา ดังนั้น ควรการนำชุดโปรแกรมฝึกอบรมไปใช้สำหรับการฝึกอบรมที่ให้ยึดผู้เข้ารับการอบรมเป็นศูนย์กลางไปทดลองใช้กับพนักงานรักษาความปลอดภัยในกลุ่มอื่นเพื่อยืนยันผลการวิจัย ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไปควรสร้างเครื่องมือประเมินพฤติกรรมทางพุทธจิตวิทยาตัวแปรอื่นและการศึกษาวิจัยระยะยาว เพื่อการติดตามผลหลังการทดลองกับสภาพการปฏิบัติงานในพื้นที่จริง

๖. องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยการพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพของพนักงานรักษาความปลอดภัยตามหลักพุทธจิตวิทยา เกิดจากการบูรณาการองค์ความรู้ ด้านสมรรถนะวิชาชีพ หลักการทาง

พุทธศาสนา โดยใช้แนวคิดจิตวิทยาการพัฒนาตน สรุปเป็นข้อค้นพบดังนี้

๑. ความเข้าใจในบริบท (Understand the context)

ปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายนอกได้แก่ ๑) เศรษฐกิจ ๒) สังคม ๓) สภาพแวดล้อม และปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายในได้แก่ ๑) ระดับการศึกษา ๒) โอกาสการพัฒนาตน ๓) วินัยการทำงาน ๔) หลักคิดในการวางแผนชีวิต ๕) การพัฒนาภายนอกและภายในจิตใจ และเข้าใจถึงกระบวนการ วิธีการฝึกอบรมพนักงานรักษาความปลอดภัยที่เป็นอยู่โดยมุ่งที่การให้ความรู้ สร้างทักษะเพื่อให้ปฏิบัติงานได้ซึ่งยังขาดการพัฒนาด้านจิตใจ และไม่มีโปรแกรมหรือหลักสูตรที่นำหลักธรรมทางพุทธศาสนามาประกอบในการฝึกอบรมและพัฒนาพนักงานรักษาความปลอดภัยอย่างเป็นระบบ

๒. การหล่อหลอมองค์ความรู้ (Knowledge integration)

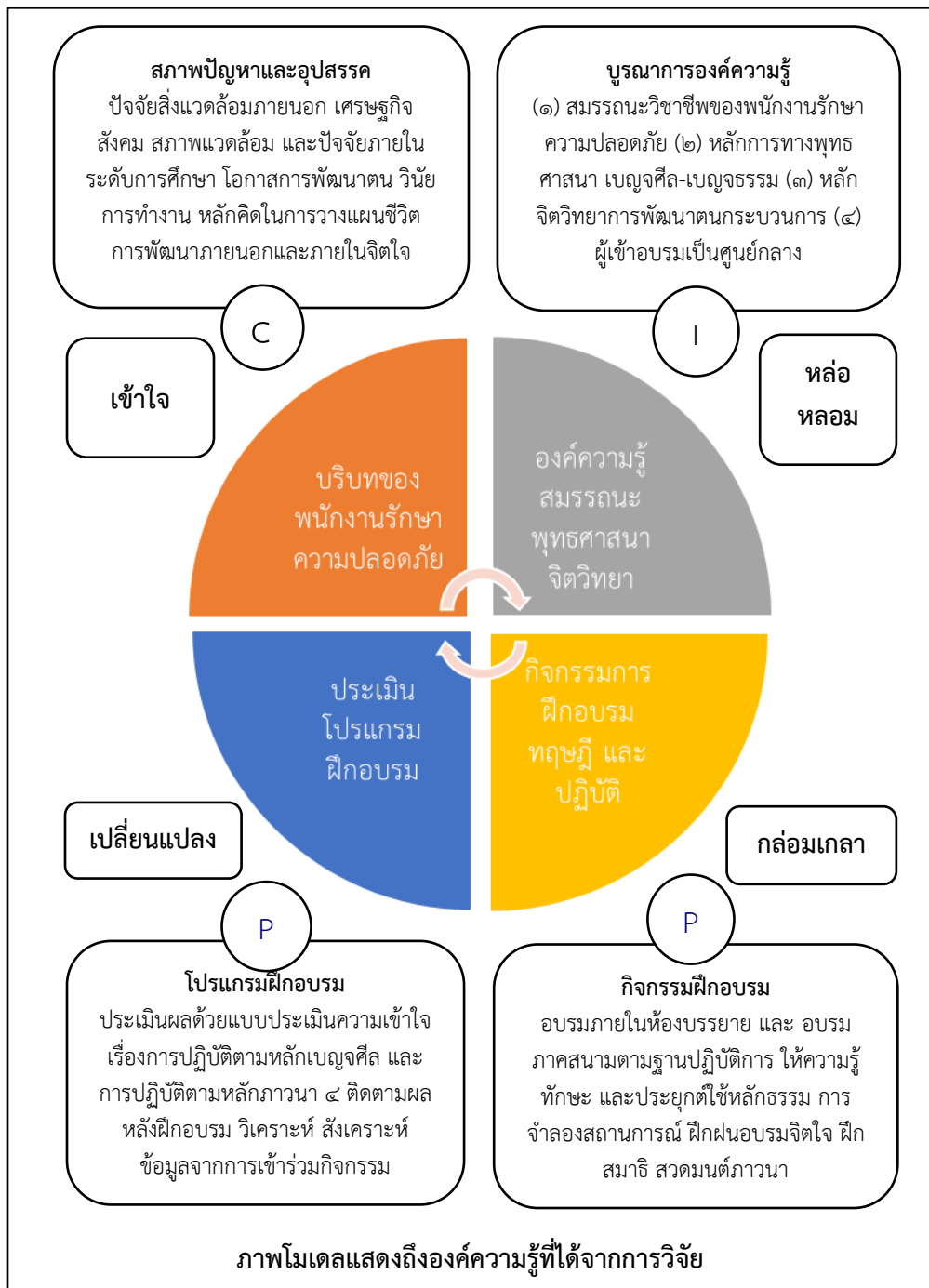
การสร้างโปรแกรมฝึกอบรมที่มุ่งพัฒนาจากภายในจิตใจ ด้วยการนำหลักธรรมทางพุทธศาสนา หลักเบญจศีล หลักเบญจธรรมออกแบบเป็นกิจกรรมหลอมรวมกับสมรรถนะวิชาชีพของพนักงานรักษาความปลอดภัย โดยใช้แนวคิดจิตวิทยาการพัฒนาตน สร้างโปรแกรมการฝึกอบรมที่เป็นกระบวนการ และยึดผู้เข้ารับการอบรมเป็นศูนย์กลาง องค์ประกอบ ได้แก่ ๑) ชื่อกิจกรรม ๒) แนวคิดและหลักการ ๓) วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ๔) ขั้นตอนกิจกรรม ๕) ผลที่คาดว่าจะได้รับ ๖) สื่อและอุปกรณ์ ๗) เวลาที่ใช้ และ ๘) การประเมินผล

๓. กระบวนการกล่อมเกลา (training process)

โปรแกรมการฝึกอบรมมี ๑๐ กิจกรรมใช้เวลาในการอบรม ๒๔ ชั่วโมง ๓ วัน มีกิจกรรมภายในห้องบรรยาย และ กิจกรรมภาคสนามตามฐานปฏิบัติการ โดยให้ผู้เข้าอบรมมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม มีขั้นตอนกิจกรรมได้แก่ ขั้นนำ ขั้นกิจกรรม ขั้นสะท้อน ขั้นสรุป มีการจำลองสถานการณ์จากประสบการณ์ในการทำงานที่เกิดขึ้นจริง ทุกกิจกรรมมีข้อหลักธรรมทางพุทธศาสนา มีการฝึกฝนอบรมจิตใจสร้างสติ ด้วยวิธีการฝึกสมาธิ และสวดมนต์

๔. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (Behavior progression)

โปรแกรมฝึกอบรมที่มีการประเมินสมรรถนะด้วยแบบประเมินความเข้าใจเรื่อง การปฏิบัติตามหลักเบญจศีล และแบบประเมินเรื่องการปฏิบัติตามหลักภาวนา ๔ ผลการประเมินเชิงพฤติกรรมก่อนและหลังการฝึกอบรม เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทางสถิติสมรรถนะภายหลังการเข้าร่วมโปรแกรมฝึกอบรมของพนักงานรักษาความปลอดภัยมีผลที่ดีวก่อนเข้ารับการฝึกอบรมทั้งด้านกาย ภาวนา ศีลภาวนา จิตตภาวนา และปัญญา ภาวนาและจากการติดตามผลหลังทดลอง ๑ เดือนพบว่ามีความคงทนของระดับสมรรถนะในระดับดี แสดงว่าโปรแกรมฝึกอบรมนี้มีประสิทธิภาพสำหรับการนำไปใช้ต่อไป ดังแผนภาพต่อไปนี้

บรรณานุกรม

๑. คัมภีร์พระไตรปิฎกและหนังสือภาษาไทย

จรรยาจารี ธรรมมา, กมลาค ภูวนาธิพงศ์ และพระครูพิพิธปริยัติกิจ, “การพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อสร้างสมรรถนะนักการตลาดในศตวรรษที่ ๒๑ ตามแนวพุทธจิตวิทยา”, **วารสาร มจร. สังคมปริทรรศน์**, ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๒ (เมษายน-มิถุนายน ๒๕๖๑): ๓๓๕. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒. หมวดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนา พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔.

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). **พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม**. พิมพ์ครั้งที่ ๑๐. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๖.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). **พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม**. พิมพ์ครั้งที่ ๑๐. กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๖.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). **พุทธธรรม ฉบับเติม**. พิมพ์ครั้งที่ ๑๑. กรุงเทพมหานคร: ดวงแก้ว, ๒๕๔๔.

พระราชธรรมนิเทศ (ระแบบ จิตฺตญาณ). **นิเทศธรรม**. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร: อีรพงษ์การพิมพ์, ๒๕๓๗.

ระเบียบคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย. มติการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๐. วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐.

วรรณวิสา แยมัทัพ. “การพัฒนาชุดฝึกอบรมสมรรถนะวิชาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัย”. **ปรัชญาดุสิตบัณฑิต สาขาการพัฒนาศักยภาพมนุษย์**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๕๘.

สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส. **เบญจศีล-เบญจธรรม**. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

๒. หนังสือภาษาอังกฤษ

David, C. McClelland. “Testing for Competency Rather Than Intelligence”, **American Psychologists**. Vol.17 No.7 (1973): 5.

Hawley, J. D., & Barnard, J. K. “Work environment characteristics and implications for training transfer: A case study of the nuclear power industry”. **Human Resource Development International**. Vol. 8 No. 1 (2005).

Noe, R.A. **Employee Training & Development**. (New York: McGraw-Hill, 2008).

Rogers, C. R. “Toward a modern approach to values: The valuing approach in the mature person”. **Journal of Abnormal and Social Psychology**, 1964.

๓. สื่ออิเล็กทรอนิกส์

วรรณโชค ไชยสะอาด. จัดระเบียบบรรพ. เมื่อวุฒิการศึกษาสำคัญกว่าประสบการณ์ชีวิต.

[ออนไลน์] แหล่งที่มา: <https://www.posttoday.com/politic/report/425934>

[๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒].

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. สถิติอาชญากรรม จำนวนและการเปลี่ยนแปลงคดีอาญารอบ ๕ ปี.

[ออนไลน์] แหล่งที่มา: http://social.nesdb.go.th/socialstat/StatReport_FullScreen.aspx?reportid=1299&template=2R2C&yeartype=M&subcatid=45

[๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒].

